

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quæcumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Caput XXXIV. Aliud.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

CAPUT XXXIV.

Aliud.

Levit. 13. v. 1.
& seq.

IN Levitico pollutum Deus & immundum leprosum esse significat, atque ita eum de castris ejici precipit oportere; & si sanatus fuerit morbus, hoc cum pacto purgari. *Et accipiens duos pullos mundos, & lignum cedrinum, & coccinum & hyssopum, & praecepit sacerdos, & occidens pullum unum in vase fictili, in aqua viva, & pullum qui vivit accipiet, & lavabit illud in sanguine pulli occisi in aqua viva, & aspergat super eum, qui purgatus est a lepra septies, & mundus erit.* Reddit quidem nos mundos, & pollutionum sordes abluit, & carnalis concupiscentiae mortalitatem repellit sanguis preciosissimus Christi, & purgatio baptismatis sacrosancti. Ceterum illud aspice: omittentes enim scriptorum vim examinare, quod mysterio expediat, in praesentia memorabimus. Pullis duobus comparatur Christus, non quod duo sint filii, sed quod vnus potius ex duobus, divinitate & humanitate in vnitatem collatis. Mundi autem pulli: neque enim fecit peccatum Deus noster **JESUS CHRISTUS**; sed erat Verbum sanctum, & divinitatis, & humanitatis ratione. Volucris vero comparatur, quod quasi in sublimi sit supra terram, & e caelo desuper: e caelo enim homo est Christus, licet carnem sancta Virgo pepererit; eo modo igitur desuper & de caelo. Deus enim Verbum, quod est desuper & ex Patre, carnem ex Virgine sancta accipiens, & eam suam propriamque existimans, tanquam si eam desuper & de caelo detulisset, dicebat: *Nemo ascendit in caelum, nisi qui de caelo descendit filius hominis, qui est in caelo.* Ea enim quae sua sunt, propriae carni semper attribuit; adunatum vero semel, jam cum ipsa vnum scilicet aestimatur.

Ceterum vide, occiso vno pullo, lavari quidem alterum ejus sanguine, tamen non emori; & quid hoc sit? Vivebat Verbum, licet sua caro fuisset emortua, & communem passionem esse dicebat, propter adunationem & familiaritatem quam habebat cum carne. Igitur ipsum quidem vivit, vt Deus; corpus vero tanquam proprium faciebat, & sic in se familiariter accipiebat corporis passiones, cum ipsum nihil in natura propria pateretur. Prodest igitur & necessarium est, si in vno Christo id accipiamus, quod secundum

aliud & aliud de vno eodemque constituitur, & quod in duo dividi non permittatur, licet diversa inter se, & minime convenientia, actu esse dicantur.

Est autem tale quod dico. Natum esse secundum carnem ex muliere Deum dicimus Verbum, quamvis omnibus ipsum praebeat nasci, & ad nativitatem, quae nondum nata sunt, vocet. Secundum aliud & aliud natum est, eo quod homo nostri similis intelligatur, vocat autem ad nativitatem omnia, eo quod natura sit Deus.

Scriptum est etiam de ipso: *Puer proficiebat, & confortabatur, & implebatur sapientia & gratia.* Cum natura sit perfectum, vt Deus, & ex sua plenitudine spiritalia sanctis impertiat; cum ipsum sit sapientiae dator & gratiae; quomodo proficit puer, & sapientia impletur & gratia? Secundum aliud & aliud: cum sit enim ipse idem homo simul & Deus, propter vnitatem quidem, propria dicit humana; est autem perfectus, & sapientiae & gratiae dator, vt Deus.

Nuncupatus est etiam & primogenitus, & vnigenitus, sed si quis vim ipsam scrutari voluerit dictionum, primogenitus est, qui inter fratres plurimos primogenitus; vnigenitus vero, vt vnigenitus, non jam primogenitus, nec inter plurimos fratres. At est ipse, & hoc, & illud; quomodo ergo? Secundum aliud & aliud: primogenitus enim, vt inter plurimos fratres, propter humanitatem; vnigenitus porro idem, vt solus ex solo Patre natus, & vt Deus.

Sanctificatus fuisse dicitur per Spiritum, cum ipse sanctificare soleat accedentes; baptizatus secundum carnem, qui in sancto Spiritu baptizabat. Quomodo igitur idem, & sanctificat & sanctificatur; baptizat & baptizatur? Secundum aliud & aliud: sanctificatur enim humane, sicut etiam baptizatur; sanctificat autem divine, & baptizat in Spiritu sancto.

Cum ipse suscitaret mortuos, resurrexit a mortuis, & cum sit per naturam vita, vivificari dicitur; hoc quonam modo? Secundum aliud nempé & aliud: ipse enim resurrexit

H h ij

Joan. 3. v. 13.

Αὐτός ἐγείραντος νεκρούς, ὅτι νεκρῶν ἀπέθανεν, ὅτι ἐξ ἁπλῆς καὶ ἀφύστου πνεύματος ἁγίου ἐγενήθη. ὁ πῦρ πῦρ; καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπύρου ὁ ὅτι αὐτός ἐγείραντος

ita dicit tamen hominem
entum est habitus et
tumque intelligi
no nudus, neque
nitate & carne
& honorem, quae
esse commemorati
populi, tribus, &
igitur etiam in
genitum Dei Ver-
creaturam, & Pa-
n, pepererit au-
ipsum sancta Vir-
gine

aliud de uno

flex; tamen id
num. Sic intell-
nium salvatio-
quae, quasi per-
endere, quod
fioni Unigeni-
familiaritatem
item passionis

prodigia fa-
ficere, vt cre-
missus a Deo,
t; ait autem:
, & effundit
quam accipiet a
am. Inqui-
i figura sit
aturam vita
ex flumine
tiae ratione,
cum aquam,
erit sanguis.
o de terra,
m sibi cir-
n nollitae fi-
er naturam

quidem a mortuis, *ἢ ἐκ νεκρῶν, ζωο-*
 & vivificari dicitur *ποιῶντας τε λέγει* &
 secundum carnem; *Ἐργα, ζωοποιῶν* &
 vivificat autem & *διῳνοῦσιν ἑαυτοὺς, ὡς*
 vtpote Deus. Pati- *θεός. πάσῃ, καὶ οὐ πά-*
 tur, & non patitur, *σῇ, καὶ ἄλλοι καὶ ἄλ-*
 secundum aliud & *λοῦ. πάσῃ γὰρ ἡ ἀ-*
 aliud: patitur qui- *θεοποιῶν Ἐργα, καὶ ὁ*
 dem humane carne, *διῳνοῦσιν ἑαυτοὺς* &
 eo quod homo sit; *διῳνοῦσιν ἑαυτοὺς* &
 impassibilis autem *ἔστιν ἱεράλις, ὡς θεός.*
 divine manet, vt
 Deus.

Iean. 4. v. 21. Adoravit ipse nobiscum: Vos enim, in-
 quit, adoratis quod nescitis; nos adoramus
Philip. 2. v. 10. quod scimus; & est etiam adorandus: Fle-
 titur enim ipsi omne genu. Hoc quoque
 secundum aliud & aliud. Adorat enim,
 quia naturam assumpsit, quæ debeat ado-
 rare; adoratur autem potro idem, quasi
 major adorante natura, eo quod in-
 telligitur Deus. Adoratione vero non est
 dividendum in hominem seorsus, & seor-
 sus in Deum; neque vero tanquam Deo
 conjunctum æqualitate dignitatis, divisus
 substantiis, cum ipso adorari dicimus ho-
 minem: (id enim extremæ impietatis
 plenissimum est) sed vnum adorandum
 hominem factum, & incarnatum Dei Ver-
 bum; ita tamen, vt credamus corpus ei
 adunatum animam juxta nos habuisse ra-
 tionabilem. Neque enim Deus omnipo-
 tens duos primogenitos præcepit oportere,
 tam a nobis, quam a sanctis ange-
 lis, adorari. Unus est enim, qui est intro-
 ductus in orbem terrarum; & si introdu-
 ctionis modum curiosius perferutemur,
 carnalis dispensationis mysterium invenie-
 mus. Introductus est autem in orbem ter-
 rarum, tunc cum factus est homo, licet
 natura sua distare ab orbe longissime vi-
 deatur, & in divinitatis eminentia vere

esse credatur: alius est enim præter ele-
 menta creator ipsorum. Ergo super ea,
 quæ ipse condidit, secundum naturam est,
 quod natura sit Deus. Unus tamen, vt
 ante dixi, adorandus est, etiam tunc, cum
 in multis fuerit fratribus: tunc enim pro-
 pretea dictus est primogenitus.

Unum Filium adoravit cæcus a nativi-
 tate sua, cum præcipuo mirabilique mo-
 do sanatus est. Nam cum invenisset eum in
 templo JESUS, dixit: Tu credis in Filium
 Dei? Ille autem dixit. Quis est, Domine, vt
 credam in eum? Christus vero ei seipsum
 cum corpore demonstrans, aiebat: Et vi-
 disti quidem eum, & qui loquitur tecum,
 ipse est. Vides quod singulari numero utatur,
 non permittens Deum & hominem
 seorsus intelligi; imo vero & si quis homi-
 nem nominaverit Emmanuel, minime qui-
 dem communem hominem significaverit;
 sed Dei Verbum adunatum nostræ naturæ.
 Hunc sicut vnum, hominem adoravere
 beati discipuli, cum eum videntes miris
 modis inter aquas ambulare, adoravere,
 dicentes: Vere Dei Filius es.

Si vero hominem cum Deo coadorari
 dixerimus, divisionem spatiosissimam in-
 ducemus: cum enim semper, (quod est
 Latine, cum) nisi in significatione vni-
 tatis, quæ est per compositionem, ponatur,
 duo omnino cogere intelligi. Quem-
 admodum enim nemo sibi convenire di-
 catur, neque concanare, aut coadorare,
 aut coambulare; duarum enim personarum
 significationem inducit præpositio
 verbo præposita: ita etiam si quis coado-
 rari hominem cum Deo dixerit, duos plane
 filios dicit, & a sese disjunctos; vni-
 tatis enim ratio, si in sola dignitatis æquali-
 tate, sive auctoritatis intelligatur, non
 esse vera convincitur, idque a nobis jam
 pluribus ante probatum est.

Apud Photium
 XXI.

CAPUT XXXV.

Adversus illos, qui aiunt, quod sola relatione Deum Verbum deceant humana.

GARRIUNT nonnulli de carnali
 dispensatione Unigeniti, & venerabile,
 ac magnum, & supernis Spiritibus
 amabilissimum mysterium, per quod etiam
 salvati sumus, ad sensus fragiles deferentes,
 decus contaminant pulchritudinemque
 veritatis; cum eos oporteat, non si-
 quid ipsis recte habere videatur, roborare
 conari; sed inspicere magis, subtili acuto-
 que mentis oculo, sacrarum propositum
 literarum, atque rectum ita iter ingredi,

festantes ea, quæ Patres sanctissimi exami-
 narunt, qui sancti Spiritus illuminationibus
 eruditi, sanxere nobis symbolum fidei,
 ipsum dicentes, quod ex Patris substantia
 inæstimabiliter natum est, Deum
 Verbum, per quod omnia facta sunt, quæ
 in cælo, & quæ in terra; propter nos ho-
 mines, & nostræ salutis causa descendisse
 hominem factum, passumque, ascendisse
 in cælum, venturum post tempora judicare
 vivos & mortuos.